

मनुष्याध्यायः ॥ ५ ॥

मनुष्या मानुषा मर्त्या मनुजा मानवा नरः।
द्विपादो नहुषां गोधा ब्राताः पञ्चजना नराः ॥ १ ॥
ब्रह्मक्षत्रियविट्शूदा इति वर्णश्चतुष्टये।
उपवर्णोस्तु सङ्कीर्णा विवर्णास्त्वन्त्यजातयः ॥ २ ॥
एकवर्णाः सवर्णाः स्युर्नानवर्णोस्तु जङ्गिताः।
सवर्णं ब्राह्मणाद्राज्ञी सूते मूर्धावसिक्तकम् ॥ ३ ॥
वैश्याऽम्बष्टु निषादं तु शूदा पारशवश्च सः।
एते विवाहजाः पुत्रा व्यभिचारसुताः पुनः ॥ ४ ॥
अभिषिक्तः कुम्भकारः शूलिकश्च यथाक्रमम्।
विप्रादावृतमुप्रस्थी निषादी तु मनोजवम् ॥ ५ ॥
अम्बष्टुकन्या त्वाभीरं खञ्जमन्तावसायिनी।
आयोगवी धिग्वनकं कुकुटी तु पराजकम् ॥ ६ ॥
भृजकण्ठी तु सौधातं शनकी तु बहिर्गरम्।
वैदेहकी कारुविन्दं मैत्री रन्धं भटी सटम् ॥ ७ ॥
चण्डाली तु श्वचण्डालं शबरी तु परिच्छदम्।
कालकिञ्चं तु करणी यवनी यावशादनम् ॥ ८ ॥
नटी भटं खणी द्रोहं मागधी तु दमण्डकम्।
पराजकी तु सिदुण्डं कारुविन्दी कुविन्दकम् ॥ ९ ॥
रथकारी रथाशमानमावृती तु खरुञ्जकम्।
सूता पारावतं सूते श्वपाकी पालुखञ्जनम् ॥ १० ॥
पुलकसी भर्मिणं सूते धीवरी तीवरं ततः।
एते ब्राह्मणपुत्राः स्युर्नानायोषित्समुद्धवाः ॥ ११ ॥
सूते विप्रा नृपाद्वैश्या माहिष्यं यवनश्च सः।
अश्वपण्यमनूदा सा शूदाऽनूदैव शूलिकम् ॥ १२ ॥
उप्रमूढा निषादी तु वेणुकं कुकुटी कुटम्।
तीवरी महिषं वेनी रहासं पुलकसी बकम् ॥ १३ ॥
चण्डाली रुचिं मङ्गी पङ्गमुग्री झणा परम्।
श्वपाकी कलुषं सूता कीलुषं घर्षी मिषम् ॥ १४ ॥
सिदुण्डी डिण्डिकं जङ्गी भ्रकुञ्चं शनकी कचम्।
कची भ्रेणं भ्रकुञ्ची तु पागलं पागली गिलम् ॥ १५ ॥

एते क्षत्रियपुत्राः स्युर्नानायोषित्समुद्धवाः।
वैश्याद्वैदेहकं विप्रा क्षत्रियन्या तु मागधम् ॥ १६ ॥
शूदा तु करणं सैव जारात् कटकरं ततः।
कटकर्मा स वेनी तु वागुरं वेणुकी वटम् ॥ १७ ॥
अम्बष्टी कोहलं रन्धी घर्षरं विन्दकी घ्रषम्।
कारुविन्दी पराविद्वमुग्रीवेशं कुटी मटम् ॥ १८ ॥
कुकुटी पलिनं मेदी मालुकं मालुकी मकम्।
चण्डाली नीलिकं वाटी मेणकं करणी वशम् ॥ १९ ॥
रथकारी सनालिङ्गं वैदेही वानवासिकम्।
श्वपाकी पाणिं मङ्गी विबुकं डिण्डिकी कशम् ॥ २० ॥
मैत्री वाटं नटी भोलं प्रसूते कीलुषी किटम्।
घर्षी घर्मिणं घोलमित्येते वैश्यसूनवः ॥ २१ ॥
चण्डालं ब्राह्मणी शूद्रात् क्षत्रिया पारघेनुकम्।
वेलवं सैव चौर्येण वैश्या त्वायोगवं ततः ॥ २२ ॥
चौर्यात् सा चाकिकं वेनी वंशिकं फलिनी कुथम्।
निषादी कुकुटं भिङ्गी शबरं कोहली नसम् ॥ २३ ॥
पुलकसी कवटं वाटी मञ्जनं मालुकी मलम्।
वैदेहकी नीबलकं धीवरी कलशीनकम् ॥ २४ ॥
भृजकण्ठी कुवादुष्कं करणी कालशीनकम्।
सूता मालसुपर्णाण्डौ सैरन्धी रथवारकम् ॥ २५ ॥
नटी भ्राणञ्जकं वाटी विभण्डं द्रमिडी द्रुहम्।
कैबर्ती धीवरं रन्धी कलशं यवनी क्षुदम् ॥ २६ ॥
कारावती सुललिकं कुवादुष्की वशामखम्।
चण्डाली पाण्डुकं द्रोही छाणकं महिषी पुरम् ॥ २७ ॥
वरुटी रुण्डकं घोली वीलकं कवटी पुटम्।
एते शूद्रस्य पुत्राः स्युर्नानायोषित्समुद्धवाः ॥ २८ ॥
निषादाद्राह्मणी भेकं क्षत्रिया कालकुण्डकम्।
वैश्या सूचि हरिं शूद्रा सोडपि चायोगवः कचित् ॥ २९ ॥
कैबर्ती बुरुलं भिङ्गी शनकं शनकी रसम्।
श्वपाकी गर्मुटं घोली घर्षरं द्रमिडी कणम् ॥ ३० ॥
वैदेही कलशं द्रोही भ्रेणकं छाणकी लुषम्।
रथकारी मनुपालं मागधी मद्भुकैरिकम् ॥ ३१ ॥

आयोगवी तु कैवर्तं निषादान्मार्गरश्च सः।
एते निषादपुत्राः स्युर्नानायोषित्समुद्धवाः ॥ ३२ ॥
जालं वैदेहकाद्विप्रा क्षत्रिया रथकारकम्।
वैश्या धनवनं शूद्रा गैरूपं करणी कुमिम् ॥ ३३ ॥
अम्बष्टी बेनमुग्नी तु गर्गं शनकी हनुम्।
आयोगवी तु मैत्रैयं पुलकसी कणकुकुटम् ॥ ३४ ॥
निषादी मेदमन्त्रं तु सैव चेन्नान्यपूर्विका।
एते वैदेहपुत्राः स्युर्नानायोषित्समुद्धवाः ॥ ३५ ॥
मैत्रेयाद् ब्राह्मणी लालं क्षत्रिया जालभूषणम्।
वैश्या छण्डभटं शूद्रा निषादी लोहमालकम् ॥ ३६ ॥
आयोगवी तु मधुक घाटिकं नान्यपूर्विका।
एते मैत्रेयपुत्राः स्युर्नानायोषित्समुद्धवाः ॥ ३७ ॥
विप्रा नाविकमम्बष्टादस्मिन् क्वापि श्वपाकवाक्।
वैष्णवं सैव माहिष्याद्रजकं पारघेनुकात् ॥ ३८ ॥
श्वपचं सैव चण्डालाच्चर्मकञ्जुकजीवनम्।
मागधात्ताच्चर्जीवं सा तक्षणं करणादसौ ॥ ३९ ॥
आयोगवाच्चर्मकारं राज्ञी वार्मिकसूचकौ।
माहिष्याच्चर्मकारं सा खनकं मागधादसौ ॥ ४० ॥
उद्बन्धं खनकाच्छूद्रा स्पृश्यमम्बरनेजकम्।
अधोनापितमम्बष्टी करणान्मत्स्यबन्धकम् ॥ ४१ ॥
वैश्या सामुद्रमाजीवेत् पण्यं सामुद्रमेव सः।
निषादी धिग्वनाच्चर्मकारं कारावरोऽपि सः ॥ ४२ ॥
कारावरो निषादेन वैदेह्यामिति केचन।
वैदेही पाण्डुसोपाकं चण्डालात् कुक्कणश्च सः ॥ ४३ ॥
आहिष्ठिकं निषादात् सा कवटी तु हुरिञ्चकम्।
निष्ठ्याच्छूद्रा मधुश्रेणि शौणिडकं मण्डहारकम् ॥ ४४ ॥
उग्री क्रमेलकं तस्मान्निर्णका रजकश्च सः।
सोपाकं पुलकसी निष्ठ्याच्छण्डालादिति केचन ॥ ४५ ॥
अन्ध्री तु शबरानिष्ठ्यं भिलं सा निष्ठ्यपूर्विका।
किरातं पर्णशबरी शबरानिष्ठ्यपूर्विका ॥ ४६ ॥
पुलिन्दपर्णशबरौ किराती निष्ठ्यपूर्विका।
पुलिन्दश्वपचौ निष्ठ्यात् किराती नान्यपूर्विका ॥ ४७ ॥
रथकारं तु माहिष्यात् करणी माहिषाडुकम्।
पुलकसं सैव चण्डालात् किरातात् पलगण्डकम् ॥ ४८ ॥

चण्डालात् पुलकसी डोम्बं निषाद्यन्तावसायिनम्।
डोम्बी खपं सैव निष्ठ्याद् विभेणं हड्डिकं खपी ॥ ४६ ॥
तीवरी धीवरात् पौण्ड्रं बवरं यवनादसौ।
पुलकसात् पामरं वेनाच्छुं डोम्बाद्वराणकम् ॥ ५० ॥
श्वपाकं क्षत्तुरुप्रस्त्री केचिदाहुविप्रयम्।
चूचु किराती शबरादैदेहात् पुलकसात् कचित् ॥ ५१ ॥
निष्ठ्यात् वरुटी मदूं वल्लारं तु किरातिका।
निषादपुलकसायास्तु पूर्वोक्ता इह नोत्तरे ॥ ५२ ॥
विप्रा ब्रात्याद् भृजकण्ठमावन्त्यं विप्रपूर्विका।
अध्यूढा वाटधान्यं सा शैखं सा नान्यपूर्विका ॥ ५३ ॥
सा पुष्पवं पुष्पवती सम्यगूढा द्विजनमना।
लिच्छविं क्षत्रिया ब्रात्याज्ज्ञां सा विप्रपूर्विका ॥ ५४ ॥
ब्रात्यपूर्वी तु सा मलं क्षत्रपूर्वी तु सा नटम्।
प्राक्प्रसूतस्वजातिः सा वरुटं करणश्च सः ॥ ५५ ॥
सा वैश्यपूर्वी द्रमिडं शूद्रपूर्वी तु सा खपम्।
वैश्या ब्रात्यात् सुधन्वानमाचार्यं विप्रपूर्विका ॥ ५६ ॥
सुधन्वाचार्य एको वा मैत्रं सा वैश्यपूर्विका।
शूद्रपूर्वी द्विजन्मानं सात्त्वतं क्षत्रपूर्विका ॥ ५७ ॥
अपूर्वी भारहं कारुं ब्रह्मक्षत्रविशाममी।
ब्रात्यानां क्रमशः पुत्राः शूद्रा ब्रात्याच्छुकण्ठकम् ॥ ५८ ॥
कुर्वन्त्यनुपनीता ये विवाहं ब्राह्मणादयः।
ब्रात्या ब्राताश्च ते सर्वे तत्सुताश्चावृतासु ये ॥ ५९ ॥
अवरेटः सवर्णायां जाराज्ञातः सवर्णकात्।
पत्यौ जीवति कुण्डोऽसौ भर्त्यर्थसति गोलकः ॥ ६० ॥
अविवाहासु जाताश्च तथा स्युः कुण्डगोलकाः।
ये च प्रत्रजितापुत्रास्तथा प्रत्रजितस्य ये ॥ ६१ ॥
क्षत्रकुण्डः पट्टबन्धो भोजः क्षत्रियगोलकः।
देवप्रैष्यो विप्रकुण्डो प्रामप्रैष्यस्तु गोलकः ॥ ६२ ॥
मणिकारो वैश्यकुण्डः शङ्काकारस्तु गोलकः।
शूद्रकुण्डो मालवको घासहारस्तु गोलकः ॥ ६३ ॥
एषां लक्षणसिद्धर्थं केषाञ्चिद् वृत्तिरुच्यते।
उक्ता प्रागेव केषाञ्चिभास्ना केषाञ्चिदृष्टते ॥ ६४ ॥

मूर्धावसिक्तः सेनेशो धनुर्वेद्यस्वधारकः ।
 मणिमन्त्रैषिङ्गश्च सोऽम्बष्टो यानशिक्षया ॥ ६५ ॥
 चिकित्सागणितज्येतज्ज्ञानी स्थादभिषक्तकः ।
 अम्बष्टो भृजकण्ठोऽस्य चिकित्सा शख्साधना ॥ ६६ ॥
 कद्यजीवात्स दौष्णन्तो निषादो ध्वजघोषणात् ।
 कुम्भकारो भाण्डवृत्तिरेष स्यादूर्ध्वनापितः ॥ ६७ ॥
 नाभेरुर्ध्वं वपन् पुंसां सूतकप्रेतकादिषु ।
 चित्रमहलनृत्तज्ञः कालीं पारशबोऽचर्येत् ॥ ६८ ॥
 शूलिको दण्डयेदण्ड्यात् शूलारोपादिकर्मणा ।
 निषादो मृगधातात् स माहिष्यो नृत्तगीतवित् ॥ ६९ ॥
 स एव मङ्गुशोऽथासौ निषादः सस्यरक्षया ।
 जीवर्णं सवर्णं नक्षत्रैः सोऽम्बष्टो वैद्यशास्त्रवित् ॥ ७० ॥
 महानर्मा च मद्गुश्च स श्रेष्ठी वैश्यवृत्तिः ।
 अश्वपण्यस्त्वाश्विकार्थ्यः सोऽश्वव्यापारजीवनः ॥ ७१ ॥
 उग्रो दण्ड्यात् दण्डयेत् स दौष्णन्तो मत्स्यधातनात् ।
 निषादो व्यालादिवधाद्यवनः कुञ्जरप्रहात् ॥ ७२ ॥
 पुरो धावन् पारशबो राज्ञः शख्स धारयन् ।
 धनान्तः पुररक्षश्च शूलिकः शूलिकोपमः ॥ ७३ ॥
 करणो लेखको राज्ञां वारकः शकनामकः ।
 चुचूकः शाकताम्बूलक्रमुकादिकविक्रयात् ॥ ७४ ॥
 रथकारो निधिप्रश्वृतापणनिरूपणात् ।
 रथकारो व्यालमृगहिंसावृत्तिरिति कचित् ॥ ७५ ॥
 उग्रः पारशबो दुर्गंधनान्तः पुरपालनात् ।
 अन्वर्थः स्यात् कटकरो द्वादशैतेऽनुलोभजाः ॥ ७६ ॥
 इतिहासपुराणज्ञः सूतो देवांश्च पूजयेत् ।
 सूत ऊडासुतः पक्ता स्थानालङ्करणादिकृतः ॥ ७७ ॥
 सोऽनूढाजो रथाश्वानां वाहको रथकारकः ।
 वैदेहकस्य खोरक्षा स वन्दी स्तुतिजीवनात् ॥ ७८ ॥
 मौक्लयो रामको वस्त्रस्यतिरज्ञनजीवनात् ।
 मागधोऽसावनूढाजो जङ्घाकरिकवृत्तिकः ॥ ७९ ॥
 वाप्याद्यवतरेच्छुद्धयै क्षालयेन्मलिनाम्बरम् ।
 वणिकपथे मागधस्य वारभी राजप्रबोधनम् ॥ ८० ॥

चूचूको वेधनेनासौ स वन्दी स्तुतिकर्मणा ।
 वैतालिको बोधनया वेणुवीणादिवादनैः ॥ ८१ ॥
 धीवरो मार्गसन्त्राणाद् रामको दौत्यजीवनात् ।
 आयोगवः पुलकसश्च स वासः कांस्यजीवनात् ॥ ८२ ॥
 चौर्यज्ञातः पुलिन्देऽसौ स हन्ता दुष्टसत्त्वकान् ।
 चण्डालो भज्जरीकक्षो वद्वर्धीकण्ठो मलं हरेत् ॥ ८३ ॥
 स्यात् पारधेनुको वेनो गोधादिवधबन्धकृत् ।
 स निषादो मत्स्यधातान्मद्गूराघोषणेन सः ॥ ८४ ॥
 क्षत्ता दौत्यद्वारपाल्यात् पुलकसो मद्यविक्रयात् ।
 पेलवः पुनरस्पृश्यो जम्भको नृत्तगानवित् ॥ ८५ ॥
 आयोगवस्तैजसकृद्धमकृन्मणिवेधकृत् ।
 स तक्षा तक्षणाज्ञीवन् स्थपतिर्नगराधिकृत् ॥ ८६ ॥
 अन्तावसायी वपनान्मागधश्चित्रकर्मणा ।
 स वैदेहः पाशुपाल्यात् तद्रसानां च विक्रयात् ॥ ८७ ॥
 पुलकस्तान्तवेनासौ चाक्रिकस्तैलविक्रयात् ।
 लवणक्रीतकोऽसौ स्याल्पवणस्यैव विक्रयात् ॥ ८८ ॥
 एवमेकादश प्रोक्ता वर्णानां प्रतिलोभजाः ।
 गोधादिवधबन्धास्तु हरीणां पुलकसश्च ते ॥ ८९ ॥
 रथकारो वास्तुवृत्तिरिज्याधानोपनीतिमाम् ।
 आवृतानां तु हस्त्यश्वस्यन्दनेष्वधिकारिता ॥ ९० ॥
 शूपच्छ्वत्रादिकर्मणि सूचीनां ते च पुलकसाः ।
 कैवर्तानां पक्षिपशुमृगधातनजीवनम् ॥ ९१ ॥
 आन्द्राणां तु गृहद्वाररथ्यावस्करशोधनम् ।
 मेदानां चक्रवृत्तिं विष्मूत्रग्रहणोऽम्भनम् ॥ ९२ ॥
 आहिणिकानां कारासु बहिः स्थित्वाऽभिरक्षणम् ।
 मेदान्धचूचुमद्गूनामारण्यपशुहिंसनम् ॥ ९३ ॥
 मैत्रेयकः प्रशंसेन्न घण्टाताढोऽरुणोदये ।
 पारावरश्छत्रधरो दीपधृद्वाहको नृणाम् ॥ ९४ ॥
 कुर्यादासनरक्षां च चर्मच्छेदनसीवनम् ।
 कुकुटानां शख्सकृती राज्ञां कुकुटखेलनम् ॥ ९५ ॥
 मागधादपि शूद्रायां कुकुटो नाम जायते ।
 योऽन्वेष्टोद्यानवप्रादेवैश्यज्ञातोऽपि कुकुटः ॥ ९६ ॥

निषादां तनुवायोऽसौ वृक्षच्छेदावरोपकृत् ।
घिरवन्नानां तु कार्मार्थं वेनानां भाण्डवादनम् ॥ ६७ ॥

वेणः कुरीलवश्चासौ लङ्घनश्चवनादिभिः ।
वेणो राज्ञिसुतोऽप्युग्रान्मायासम्मोहनादिकृत् ॥ ६८ ॥

वैदेह्यम्बष्टजो वेनो नाश्चरङ्गावतारकृत् ।
आभीराणां जीवधनं कूटानामश्मतक्षणम् ॥ ६९ ॥

नौवाहो मार्गरो नद्यां नाविकस्त्वबिधनौगमः ।
शैखोऽभिचारं कुर्वीत कार्मणं भृजकण्ठकः ॥ १०० ॥

मन्त्रौषधैद्विष्टसेनां वशीकुर्वीत पुष्पवः ।
आवन्त्यो वाटधानश्च स्वसेनाचित्तवृत्तिवित् ॥ १०१ ॥

ब्रात्याः क्षत्रसुताः शशुकोशमन्त्रादिवेदिनः ।
खण्डाणां तोयाहरणं द्रमिलानां प्रपाक्तांतः ॥ १०२ ॥

नटानां करणानां च चारवृत्तिः स्फुटास्फुटा ।
भारुपस्त्वर्चयेन्मातृः शमशानादि चतुष्पथम् ॥ १०३ ॥

सुधन्वाचार्य ईशानं शाक्यचैत्यादि मैत्रकः ।
भूतप्रेतपिशाचांस्तु विजन्मा सूतिवेशम च ॥ १०४ ॥

सात्त्वतः पूजयेद्विष्णुमुक्तो भागवतश्च सः ।
सन्ति भागवताश्चान्ये ब्राह्मणा भगवत्पराः ॥ १०५ ॥

श्वकण्टकस्य शूद्रादि मालवस्याश्वपालनम् ।
वैणवीं पाण्डुसोपाकः सोपाको मूलवृत्तिकः ॥ १०६ ॥

शमशानचेलरक्षादिवृत्योऽन्तावसायिनः ।
वनशमशानरक्षा तु चण्डालान्तावसायिनाम् ॥ १०७ ॥

गरानलप्रयोगश्च प्रोच्यन्ते दस्युजातयः ।
ब्राह्मणस्य त्रयः पुत्रा वर्णश्चिबनुलोमजाः ॥ १०८ ॥

शूद्रस्य च त्रयः पुत्रास्तास्वेव प्रतिलोमजाः ।
त्रयस्यः क्षत्रविशोः प्रतिलोमानुलोमजाः ॥ १०९ ॥

एते द्वादश वर्णानां पुत्रा एकैकशस्तु ते ।
चातुर्वर्ण्ये प्रसूयन्ते चतुरश्चतुरः सुतान् ॥ ११० ॥

ते चत्वारिंशदृष्टौ च पूर्वैर्द्वादशभिः सह ।
ब्राह्मणाद्यैश्चतुर्भिश्च चतुष्प्रष्टिर्हि जातयः ॥ १११ ॥

ते सर्वे दस्यवो दोषैश्चौर्याद्यैः सद्विष्टताः ।
आसाविकस्तु सैरिन्धो दस्योरायोगवीसुतः ॥ ११२ ॥

दस्यूनां बहुजातित्वाद् बहयः सैरिन्धजातयः ।
प्रसाधनोपचारज्ञां च मृगादिवधजीवनाः ॥ ११३ ॥

शाकपुष्पफलानां च विक्रेतारो बहिष्कृताः ।
राजस्त्रीणां सूतिकानां द्वास्थाः प्रेताम्बरावृताः ॥ ११४ ॥

विक्रेतारः सुरां कृत्वा सैरिन्धाः स्युर्यथोचितम् ।
दस्युम्लेक्षणानां तु कृषिशस्त्रोपजीवनम् ॥ ११५ ॥

म्लेच्छाः स्युर्विप्रकृष्टा ये म्लेच्छवाचो वनौकसः ।
कार्या भृत्युग्रवैदैर्हरन्या वृत्तिरगहिता ॥ ११६ ॥

मेदान्ध्रैर्गहिता वृत्तिरनुक्ताः कुलवृत्तयः ।
तत्रापि मातृकीं वृत्तिं गहितामनुलोमजाः ॥ ११७ ॥

भजेरन् प्रतिलोमास्तु पैतृकं कर्म गहितम् ।
अनुलोमा निकृष्टायामुत्कृष्टादुद्भवन्ति ये ॥ ११८ ॥

प्रतिलोमा विपर्यस्ता ब्रात्यास्तप्रतिलोमजाः ।
आनुलोमप्रातिलोम्यादान्तरालिकसंज्ञिताः ॥ ११९ ॥

वर्णमात्रानुलोमा ये षट् तेऽपशदसंज्ञिताः ।
षडपध्वंसजा ये स्युर्वर्णानां प्रतिलोमजाः ॥ १२० ॥

रजकश्चमरकश्च वेनो बुरल एव च ।
कैवर्तमेदभिज्ञाश्च सप्तैता अन्त्यजातयः ॥ १२१ ॥

इति भगवता यादवप्रकाशेन विरचिताश्रां वैजयन्त्यां
भूमिकाण्डे मनुष्याध्यायः ॥ ५ ॥